

۱۵

سرمایه‌گذاری در فناوری ضامن آینده کشورها

در دوران همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ چگونه از ابتلا به کرونا از طریق چشم‌ها جلوگیری کنیم؟
پلک بستن روی کرونا

۱۴

جای خالی پروتکل‌های شفاف در عرصه گردشگری

۱۶

زندگی

یکشنبه ۲۷ مهر ۱۳۹۹ :: شماره ۵۷۸۲

آموزش مجازی و نابینایان

چقدر به این موضوع فکر شده که در شرایطی که دانشگاه‌ها و مدارس مجازی شده و همه آموزش آنلاین را در پیش گرفته‌اند، نابینایان باید در این اوضاع چطور عمل کنند؟ پیش از این دانشجویان می‌توانستند جزوه‌های معرفی شده از سمت اساتید را به جزوه‌های بریل تبدیل کنند. اما حالا و با این تعطیلی، عملاً این بخش‌ها از کار افتاده است. ضمن این‌که هر کاراکتر بریل، معادل ۲/۵ کاراکتر بینایی است و از طرف دیگر، هر کاغذ بریل هم هزار تومان قیمت دارد.

حالا تصور کنید که در شرایط عادی هم یک کتاب ۱۰۰ صفحه‌ای، باید به یک کتاب ۳۵۰ صفحه‌ای برای فرد نابینا تبدیل شود که ۳۵۰ هزار تومان قیمت دارد. یعنی تحصیل برای دانش‌آموزان و دانشجویان نابینا همیشه به همین سختی بوده و در شرایط امروز سخت‌تر از همیشه شده است، اما در این میان، عده‌ای از نابینایان، از تبلتی می‌گویند که در ایران و توسط تنها شرکت تولیدکننده محصولات توانبخشی تولید شده است و نمایشگر بریل دارد؛ دستگاهی که استفاده از آن برای دانشجویان و دانش‌آموزان نابینا در خیلی از کشورهای دنیا، تقریباً بدهی شده است اما در ایران، قیمتی دارد که تا بدهی شدنش راه زیادی مانده است.

عظیم چلیور، یکی از کم‌بینایانی است که با این دستگاه سروکار دارد و درباره آسایش درس خواندن و کار کردن با آن می‌گوید: «این داشتن چنین دستگاهی، فرد نابینا می‌تواند آن را به سادگی با خودش حمل کند و به دانشگاه و مدرسه ببرد. می‌تواند هر متنی که می‌خواهد با فلش در این دستگاه کپی کند و آن را هم به صورت صوتی بشنود و هم خروجی بریل آن را بخواند. با این دستگاه، دیگر هیچ دغدغه‌ای برای آموزش مجازی این روزها هم باقی نمی‌ماند.» به نظر می‌رسد

روال مرسوم این است که در سایر کشورها، سازمان‌های حامی افراد دارای معلولیت، همه تجهیزات توانبخشی را می‌خرند و در اختیار مردم قرار می‌دهند. اما متأسفانه تا همین حالا، دولت و سازمان‌هایی که بودجه‌ای برای تهیه تجهیزات توانبخشی می‌گیرند، حمایتی از چنین ابزاری نکرده‌اند. این تبلت حدود ۴۰ میلیون تومان قیمت دارد که تهیه آن از توان بسیاری از اقشار نابینا که بیشتر آنها با مشکل بیکاری سروکار دارند، خارج است.

اینطور که مشخص است، علت قیمت بالای آن وارد شدن تمام سلول‌های بریل این دستگاه از آلمان است؛ وارداتی که تا سال ۹۶ ارز دولتی به آن تعلق می‌گرفت اما در حال حاضر نمی‌گیرد.

حالا و در چنین شرایطی، یک فرد نابینا چطور می‌تواند چنین دستگاهی را برای بدهی‌ترین حق و نیازش تهیه کند؟ در صورتی که در این روزهای کرونایی، اگر هر دانشجوی نابینا به یک چنین دستگاهی دسترسی داشته باشد، عملاً به تمام منابع مطالعاتی‌اش هم به صورت صوتی و هم بریل دسترسی خواهد داشت.

خانواده چهار نفره آقای سرمدی در این روزهای سخت هم لبخند می‌زنند / عکس: چاروش هم‌اندی

در این روزهای کرونایی، مهمان خانه یک زوج نابینا شدیم زندگی با چشمان بسته مشکلات و دغدغه‌های این خانواده در بحران همه‌گیری کرونا دوچندان شده است

نگرس خاتمی زاده

جامعه

وجود آورده، بار اضافی‌ای بر دوش نابینایان، اما سنگین‌تر از دیگران گذاشته است.

شاید اگر چشم‌های ما را ببندیم و فقط حرف‌هایشان را بشنویم، متوجه نشویم که با یک زوج نابینا روبه‌رو هستیم؛ زوجی که آنقدر از دستاوردهای مختلفی‌شان در تک‌تک روزهای زندگی‌شان می‌گویند و آنها را می‌شمارند که شک می‌کنیم که نکنند نابینایی و کم‌بینایی، آنقدر که ما فکرش را می‌کردیم تأثیری در موفقیت ندارد، اما انگار موفقیت را می‌شود با محدودیت هم به دست آورد، این را وقتی فهمیدیم که امیر سرمدی و همسرش از تمام راه‌حل‌هایشان برای یک زندگی عادی گفتند تا این‌که کرونا آمد و باری به دوش‌شان که تازه آن را سبک کرده بودند، اضافه کرد. حالا کرونا به علاوه همه محدودیت‌هایی که برای تمام اقشار جامعه به وجود آورده، بار اضافی‌ای بر دوش نابینایان، اما سنگین‌تر از دیگران گذاشته است.

لحظه هم در دیوارهای خانه را از شوت‌هایشان راحت نمی‌گذارد. اما خانم سرمدی بر خلاف همسرش، دیدش از ۱۰ دهم، یک دهم و اصطلاحاً حکم بیناست و حالا ترکیب خبرنگار ورزشی و خانم شطرنج‌باز، یک تیم ورزشی را تشکیل داده است که خانم در شنا و شطرنج مدال می‌گیرد و آقای هم قله‌های ایران را یکی یکی فتح می‌کند؛ نزدیک‌ترینش هم همین قله دماوند. شاید این خلاصه‌ترین توضیحی است که می‌شود از زندگی فعال و هدفمند خانم و آقای سرمدی تعریف کرد.

جهت‌یابی سخت این روزها

حالا آقای سرمدی به واسطه همه توانمندی‌هایی که دارد، در عرصه‌های مختلفی مشغول به کار است؛ اما هر کدام از آنها از اسفند سال گذشته و با ورود ویروس کرونا، به شکل‌های مختلف غیرحضوری شده‌اند؛ چند ماه است که تقریباً دورکار هستیم و شاید تنها هفته‌ای یکی دو بار و آن هم بنا بر ضرورت و برای شرکت در جلسات حضوری سرکار می‌رویم. اما این دلیلی برای این‌که با چالش‌های پیش آمده توسط کرونا روبه‌رو نشده باشند نیست؛ چالش‌هایی که هرچقدر برای همه مردم جامعه محدودیت و

در دسر درست کرده، برای نابینایان دغدغه اضافه شده‌ای بر انباشت دغدغه‌های قبلی‌شان بوده است. آنها از جهت‌یابی خاص مخصوص به خودشان در طول این سال‌ها می‌گویند که پوشیدن ماسکی که همه را کلافه کرده، آن را دچار اختلال کرده است؛ «راستش من هنوز ارتباط علمی دقیقی بین بینی و پیدا کردن راه و مسیر پیش روی نابینایان را نمی‌دانم اما در تمام این سال‌ها که همه جا با عصا رفته‌ام و خیلی وقت است که در رفت و آمد استقلال کامل دارم، متوجه این شده‌ام که ماسک زدن من را در جهت‌یابی دچار مشکل می‌کند.»

مشکلی که البته به نظر نمی‌رسد راه‌حلی داشته باشد و فعلاً چاره‌ای برای ماسک نزدن وجود ندارد. اما همین جهت‌یابی که از اساسی‌ترین دغدغه‌های همیشگی نابینایان در همه روزهای زندگی‌شان بوده و همچنان هست، یکی از مشکل‌هایی شده که کرونا با خودش آورده است؛ مثلاً همه‌جا می‌گویند در خیابان و معابر به سطوح دست نزنید، اما مگر می‌شود دست نزد؟ مگر می‌شود جایی را نگیریم و از پله‌ای بالا برویم یا از جوی آبی رد شویم؟ گرفتن سطوح اتفاقی است که برای ما به شکل ناخودآگاه می‌افتد تا راهمان را تشخیص بدهیم و جهت را گم نکنیم. اگر هم دستکش بپوشیم که در حس لامسه دچار مشکل می‌شویم.»

حالا یکی از اساسی‌ترین توصیه‌های بهداشتی در اولین روزهای شیوع ویروس کرونا، تبدیل به بزرگترین مشکل خانواده سرمدی و همه نابینایان شده است: «موضوعی هیچ‌کس در هیچ رسانه‌ای به آن اشاره نکرد.» که شاید اگر این اتفاق افتاده بود، شهرداری، نهادهای مردمی و حتی هرکسی به

برعکس همیشه

«تا دلتان بخواهد با چالش روبه‌رو هستیم.» این را خانم و آقای سرمدی وقتی می‌گویند که می‌خواهند برایمان تعریف کنند برای این‌که به سطوح وسایل حمل و نقل عمومی دست نزنند و در نشانه‌های مشخص شده برای فاصله‌گذاری اجتماعی گم نشوند، مجبور به استفاده از تاکسی‌های اینترنتی هستند.

تاکسی‌هایی که اگر از هزینه‌های اضافه‌شده به زندگی همه مردم مانند ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده بگذریم، خودش وزنه قابل توجهی برای هزینه‌های سنگین زندگی محسوب می‌شود: «آن هم برای قشری که اکثراً با مشکل نداشتن شغل روبه‌رو هستند.» کاش فقط بالا رفتن تعداد استفاده از این تاکسی‌ها دغدغه نابینایان بود؛ اما واقعا همه‌اش همین نیست: «قیمت این تاکسی‌ها هم به شدت زیاد شده، اما جالبی ماجرا این است که سال گذشته برخی از این شرکت‌های تاکسی اینترنتی، قراردادهایی را با شورای شهر داشتند که تا سقف مشخصی به نابینایان و این قشر دارای معلولیت تخفیف می‌داد، اما در این روزها و درست از ابتدای همه‌گیری کرونا که نیاز به تردد با این تاکسی‌ها بیشتر شده و هزینه‌ها هم بالاتر رفته است، آن تخفیف همیشگی و قدیمی برداشته شده است.» و در بحرانی‌ترین شرایط، همه چیز برعکس اتفاقی که باید بیفتد، پیش می‌رود.

حق با
شماست

info@jamejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۲

بزرگراه-روشنایی

قلندری از تهران:

تقاطع بزرگراه بعثت به آزادگان که به سه‌راه افسریه می‌رسد فاقد روشنایی مطلوب است و با توجه به سرعت بالای خودروها احتمال بروز تصادف وجود دارد.

بازنشسته-حمایت

طالبی از سمنان:

از دولت محترم درخواست می‌شود تا حمایت بیشتری از مستمری‌بگیران حداقلی انجام دهد، چرا که این افراد درگیر انواع و اقسام بیماری‌ها و هزینه‌های درمانی هستند.

فرسودگی-خودرو

صادقی از اصفهان:

خودروهای سنگین فرسوده با توجه به تعلل در تعویض و نوسازی آنها افزایش پیدا کرده و با توجه به دود زابودن این خودروها یکی از عوامل اصلی آلودگی در کلانشهرها هستند.

قیمت-سایت

طیپی از تهران:

حذف قیمت خودرو و مسکن در سایت‌های فروش نه تنها به کنترل قیمت کمک نکرد بلکه قیمت‌ها همچنان رو به افزایش بوده و این موضوع نشان‌دهنده بی‌تأثیر بودن درج قیمت‌هاست.

جوابیه

در پی درج پیامی با عنوان «تخلیه نخاله‌های ساختمانی در مخازن پسماند شهری» مشاور مدیرعامل و مدیر روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان مدیریت پسماند شهرداری شهر تهران با ارسال نمایی اعلام کرد: آموزش‌های شهروندی ارائه شده از سوی سازمان مدیریت پسماند و سایر ارگان‌ها مربوطه همواره بر این نکته تأکید داشته که مخازن مستقر در سطح شهر تهران صرفاً به پسماند‌های عادی خانگی اختصاص داشته و تخلیه هرگونه پسماند ساختمانی، عمرانی، صنعتی و بیمارستانی در آنها ممنوع بوده و در صورت گزارش به سامانه ۱۳۷ مشمول پرداخت جریمه خواهد شد. شهروندان باید برای حمل نخاله‌های ساختمانی حاصل از ساخت‌وسازهای خود از طریق شرکت‌هایی که در کار جمع‌آوری نخاله‌های ساختمانی فعالیت دارند، اقدام کنند تا نسبت به حمل و تخلیه آنها در محل‌های معین اقدام شود.